

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 606/2025-13

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ladislava Duditša (sudca spravodajca) a sudcov Libora Duľu a Rastislava Kaššáka v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa ██████████ ██████████ ██████████ ██████████ ██████████ zastúpeného ADAUS, s. r. o., Miletičova 5/B, Bratislava, proti uzneseniu Mestského súdu Bratislava II sp. zn. B3-51Em/2/2016 z 3. júla 2024 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa, skutkový stav a sťažnostná argumentácia

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 16. októbra 2025 domáha vyslovenia porušenia svojich základných práv podľa čl. 19 ods. 2, čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), svojho práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a čl. 47 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „charta“) uznesením mestského súdu sp. zn. B3-51Em/2/2016 z 3. júla 2024. Sťažovateľ žiada, aby mu ústavný súd priznal finančné zadost'učinenie vo výške 50 000 eur a náhradu trov konania.
2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ podal 5. augusta 2015 na Okresnom súde Bratislava III návrh na výkon rozhodnutia o úprave styku s jeho maloletým synom na základe rozsudku Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 11CoP/10/2014 z 8. júla 2014, keďže matka dlhodobo bráni styku sťažovateľa s jeho maloletým synom tým, že neumožňuje jeho realizáciu.
3. Okresný súd Bratislava III uznesením z 8. marca 2017 návrh zamietol ako nedôvodný, no na podklade odvolania sťažovateľa bolo uznesenie zrušené uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 21CoE/164/2018 z 9. októbra 2018 a vec bola vrátená súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.
4. Mestský súd, na ktorom je v súčasnosti vedené vykonávacie konanie, vydal napadnuté uznesenie, ktorým návrh opätovne zamietol. Napadnuté uznesenie bolo následne zmenené uznesením

Krajského súdu v Trnave sp. zn. 12CoE/1/2025 z 30. júna 2025 tak, že krajský súd nariadil výkon rozsudku Okresného súdu Bratislava III č. k. 38P/352/2015-269 zo 6. novembra 2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. k. 11CoP/116/2019-418 z 24. septembra 2019.

5. Sťažovateľ namieta porušenie označených práv podľa ústavy, dohovoru a charty zbytočnými priet'ahmi súdu prvého stupňa vo vykonávacom konaní, ktorého celkovú dĺžku viac ako 10 rokov považuje za neprimeranú. V texte ústavnej sťažnosti rekapituluje doterajší priebeh vykonávacieho konania s tým, že od podania návrhu do vydania napadnutého uznesenia uplynulo takmer 9 rokov, čím bola lehota vyplývajúca z § 377 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku prekročená takmer osemnásťnásobne.

6. Podľa sťažovateľa zložitost' predmetnej veci nemohla byť dôvodom na neúmerné priet'ahy v konaní, keďže nebolo nevyhnutné vykonávať rozsiahle dokazovanie ani nariaďovať početné pojednávania. Sťažovateľ využil všetky dostupné prostriedky nápravy, pričom nevykonal žiadne úkony, ktoré by bolo možné označiť ako obštrukčné. Mestský súd nekonal s náležitou usilovnosťou a svojou pasivitou zabránil riadnemu a promptnému vybaveniu veci, v dôsledku čoho došlo k faktickému rozvratu vzťahu medzi otcom a synom. Napriek takmer deväťročnému priet'ahu súd nevyužil ani jeden z donucovacích prostriedkov, ktoré mu priznáva Civilný mimosporový poriadok. V dôsledku nečinnosti súdu sa tak sťažovateľ ocitol v situácii, keď s ním jeho maloletý syn odmieta kontakt, pričom sám nevie dôvod tohto odmietania.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

7. Podstatou ústavnej sťažnosti je namietané porušenie označených práv napadnutým uznesením mestského súdu z 3. júla 2024. Sťažovateľ v texte ústavnej sťažnosti poukázal na celkový priebeh a dĺžku vykonávacieho konania v súvislosti s tvrdením o existencii zbytočných priet'ahov zo strany mestského súdu a s jeho právnou neistotou. V petite ústavnej sťažnosti však neoznačil za predmet ústavnoprávneho prieskumu postup mestského súdu, ale len napadnuté uznesenie z 3. júla 2024.

8. Podľa § 45 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) je ústavný súd viazaný rozsahom a dôvodmi návrhu na začatie konania okrem prípadov výslovne uvedených v tomto zákone. Viazanost' ústavného súdu návrhom na začatie konania sa prejavuje predovšetkým vo viazanosti petitom návrhu na začatie konania, teda tou časťou sťažnosti (v konaní podľa čl. 127 ústavy), v ktorej sťažovateľ špecifikuje, akého rozhodnutia sa od ústavného súdu domáha (§ 43 zákona o ústavnom súde), čím zároveň vymedzí predmet konania z hľadiska požiadavky na poskytnutie ústavnej ochrany. Správnost' vymedzenia predmetu prieskumu je garantovaná aj požiadavkou na povinné právne zastúpenie v konaní o ústavnej sťažnosti. Keďže sťažovateľ v texte ústavnej sťažnosti neoznačil za predmet ústavnoprávneho prieskumu postup mestského súdu, ale výlučne napadnuté uznesenie z 3. júla 2024, ústavný súd nebol oprávnený skúmať priebeh vykonávacieho konania ako celku z pohľadu posudzovania existencie zbytočných priet'ahov, ale predmetom prieskumu bolo výlučne len napadnuté uznesenie mestského súdu.

9. Napadnuté uznesenie mestského súdu z 3. júla 2024 bolo predmetom súdneho prieskumu zo strany Krajského súdu v Trnave pri rozhodovaní o odvolaní sťažovateľa, pričom vo výsledku odvolacieho konania bolo napadnuté uznesenie mestského súdu zmenené uznesením Krajského

súdu v Trnave sp. zn. 12CoE/1/2025 z 30. júna 2025 tak, že krajský súd nariadil výkon rozsudku Okresného súdu Bratislava III č. k. 38P/352/2015-269 zo 6. novembra 2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. k. 11CoP/116/2019-418 z 24. septembra 2019.

10. Skutočnosť, že na základe dostupného procesného prostriedku ochrany práv bolo napadnuté uznesenie vecne preskúmané odvolacím súdom, vylučuje právomoc ústavného súdu na opakovaný prieskum ústavnou sťažnosťou prezentovaného porušenia práv napadnutým uznesením. Ústavný súd preto ústavnú sťažnosť sťažovateľa pri predbežnom prerokovaní odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. a) zákona o ústavnom súde z dôvodu, že nemá právomoc na jej prerokovanie.

11. Ústavný súd však uzatvára, že toto rozhodnutie nezakladá prekážku právoplatne rozhodnutej veci a nebráni sťažovateľovi, aby v súvislosti s tvrdým porušením zbytočných prieskumov postupom súdu prvého stupňa vo vykonávacom konaní doručil ústavnému súdu ďalšiu ústavnú sťažnosť.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 5. novembra 2025

Ladislav Duditš
predseda senátu